

LETO VIII.
7
september
1982
glasilo szdl
občine
logatec

Logaške NOVICE

Slavnostna seja občinske skupščine

Budnica logaškega Pihalnega orkestra je že navsezgodaj razkadila meglo in napovedala vesel in sončen sobotni dan. Res se je ob pol desetih pričela zbirati množica občanov pred kulturnim domom v krajevni skupnosti Tabor in godba je spet spodbudno zaigrala. Dvorana se je kmalu napolnila in pričela se je slavnostna seja občinske skupščine, ki so ji prisostvovali predstavniki pobratenih občin Repentabor in Gacko. Prvi je spregovoril predsednik skupščine KS Tabor Janez Smole, pozdravil je vse prisotne in izrazil zadovoljstvo, da je letošnja slavnostna seja občinske skupščine prav v tem delu občine. Predsednik skupščine občine Logatec Rudi Lipovec je v svojem govoru med drugim poudaril naslednje:

»... Ob uspehih našega gospodarskega napredka, ki smo ga dosegli po vojni, ni mogoče prezreti dejstev, da se v našem vsakodnevnem delu srečujemo tudi z gospodarskimi težavami. Velikokrat smo nejevoljni nad doseženimi rezultati in odnosi. Vedeti je treba, da se tudi v svetovnem merilu poraja gospodarska recesija, ki brez dvoma negativno vpliva tudi na naš ekonomski razvoj.

Svetovni gospodarski položaj je tak, da moramo računati na dlje časa trajajoče neugodne mednarodne gospodarske odnose, ki se jim bo treba nenehno prilagajati in jih premagovati z uresničevanjem dolgoročne izvozne usmerjenosti. Samo tako in ob regionalnem razporejanju gospodarskega sodelovanja, ki ustreza položaju naše nevrščene države v mednarodnih političnih odnosih, se bo krepila naša neodvisnost, mednarodni položaj in politična akcija.

Ob tako zastavljeni izvozni naravnosti bomo s kvalitetno proizvodnjo v svetu vse bolj konkurenčno sposobni. Kriza v svetovnem gospodarstvu je le del vzrokov naših sedanjih gospodarskih težav. Poslabšan položaj naše države v mednarodnih gospodarskih odnosih je tudi v našem lastnem gospodarskem razvoju, v prevelikih in enostranskih naložbah, v neustreznih vzvodih urejanja gospodarskih in družbenih tokov. To so vprašanja, ki bistveno vplivajo na gospodarsko in politično življenje vsake družbe. Na vseh ravneh moramo ukrepati za stabilizacijo našega gospodarstva in za neoviran razvoj socialističnih samoupravnih odnosov...»

Na svečani seji so podelili občinska priznanja še živečim borcem Logaške čete: Radu Pehačku, Andreju Babniku, Karlu Leskovcu, Jovu Malavašiču, Tonetu Malavašiču in Francetu Nagodetu. Jeli Nikolič bodo priznanje izročili pozneje. Posebno slavnostno je bilo tedaj, ko je predsednik skupščine imenoval Andreja Babnika za častnega občana logaške občine. Vzdušje je doseglo vrhunec, dlani so bile ogrete. V kulturnem programu so nastopili recitatorji osnovne šole Edvarda Kardelja, Pihalni orkester Logatec in prvič javno tudi mešani pevski zbor Tabor. Oder prenovljenega doma je bil kar premajhen, saj je komaj sprejel 30 godbenikov in prav toliko, pa še nekoliko več, pevk in pevcev. Posebno je ugajal pevski zbor, ki je pod vodstvom Andreja Logarja sklenil stopiti na pot trdega dela. Ob zvokih Karnevalske koledarice pihalnega orkestra pod vodstvom Franca Korbarja so obiskovalci zapuščali dvorano in se počasi odpravljali proti Žibršam, kjer je bila osrednja občinska prireditev na prostem – odkritje spominske plošče Logaški četi.

Primož Sark

Prisrčno srečanje v Žibršah

Ob občinskem prazniku je bila odkrita spominska plošča Logaški partizanski četi v Žibršah. Spominsko obeležje stoji prav tam, kjer so se zbrali prvi partizanski borci iz Logatca in okolice Rovt ter ustanovili prvo partizansko enoto v tem kraju. V granitni kamen vklesano besedilo pove, da je tu tudi delovala od 18. aprila do 20. maja 1942. leta, ko se je premaknilo v novi tabor na Vranjih pečinah in se nato združila z vrhniškimi partizani. Kratke, toda vsebinsko lepe slovesnosti, se je udeležilo okoli tristo ljudi. Ko je Logaški oktet zapel pesem legendarne Štirinajste divizije, je slavnostni govornik Franc Dolenc obudil spomine na to partizansko enoto in na tiste usodne dni v logaški okolici, ko so vstopali v partizane zavedni, nadjodločnejši in najhrabrejši in se podali v borbo proti okupatorju ter tako pozivali ostale k oboroženemu odporu. V sklepni besedi pa je poudaril pomen prenašanja in ohranjanja revolucionarnih tradicij, zlasti moralnih in etičnih vrednot, ki so bile v Logaški četi tako skrbno negovane.

Ploščo je odkril tovariš Rado Pehaček, član sveta federacije, narodni heroj in častni občan naše občine. Izročil jo je v varstvo pionirjem osnovne šole Edvarda Kardelja v Logatcu in lovski družini iz Hotedršice. Prisrčen kulturno-umetniški program so izvajali učenci osnovne šole Edvarda Kardelja in Logaški oktet.

Sledilo je srečanje borcev Logaške čete in takratnih aktivistov OF s prebivalci Žibrš. V prisrčnem in tovariškem vzdušju je tekla beseda zlasti o obdobju, ko je tam delovala Logaška četa.

Slovesnosti sta se udeležili tudi delegaciji pobratenih občin Gacko in Repentabor. Slednja je položila k obeležju tudi venec v znak hvaležnosti za prispevek slovenskega naroda v boju proti fašizmu.
F. D.

Večer s »Francetom Maroltom«

Je že treba reči, da so lepaki vabili Logačane na praznični večer h kar dovolj nevsakdanji prireditvi: večer narodnih plesov. Redke so priložnosti, ko lahko v živo uživamo v prečudovitih ritmih, v folklorni pisanosti in neposredni narodopisnosti, ki ohranja prvinske trenutke iz starožitnega ljudskega izročila. Nekaj te prvinskosti je predstavila akademska folklorna skupina France Marolt iz Ljubljane. Pred Narodnim domom je bilo na večer več kot tisoč ljudi prezadovoljnih ob odlični izvedbi slovenskih plesov iz Bele Krajine, z Gorenjske, iz Prekmurja, s Štajerske in Dolenjske, pa tudi ob razkošju oblačil in ritmov drugih jugoslovanskih krajin: iz Posavine, Srbije in Vojvodine. Napovedovalca plesnega sporeda Branka Kum in Janez Podjed sta s primerno razlago vodila gledalce iz plesa v ples, iz noše v nošo, iz ene izraznosti v drugo. – In na koncu: aplavz tudi kulturni skupnosti, ki je z organizacijo gostovanja izpričala pravšnjo odločitve.

RAZGLEDNICE S PRAZNOVANJA OBČINSKEGA PRAZNIKA

Foto: Z. Leskovec

V kulturnem domu krajevne skupnosti Tabor je bila svečana seja občinske skupščine, na kateri je govoril predsednik Rudi Lipovec

Spominsko ploščo Logaški četi je odprl domačin, narodni heroj Rado Pehaček

Slavnostni seji so prisostvovali tudi ustanovitelji Logaške čete

Sobotni nastop akademske folklorne skupine France Marolt je ogrel številno občinstvo

Množičnega nočnega teka po ulicah Logatca so se udeležili tudi naši najmlajši občani

Ustanovni član hotenjske lovske družine Jože Šemrov je odprl nov lovski dom.

»Jaz sem en frišen jager...«

Tako poje pesem, ki se je v nedeljo, 12. septembra, torej prav na občinski praznik, oglašala najbolj glasno v Hotedršici. Prizadevni lovci so namreč odprli nov lovski dom.

Kajpak se spodobi, da odkritju prisostvujemo vsi. In res, prišlo je vse, kar leze in gre, to nedeljo v Hotedršico. Bili so pobratimi iz Gacka; prišli so tudi Repenci, trgovci med njimi celo v lovski uniformi; domačinov je bilo, da menda še nikoli toliko; prišel je tudi Rado Pehaček. Bili so predstavniki Lovske zveze, občine, republike in še in še. Morda sem res koga pozabil naštet, pa naj mi ne zameri, saj nas je bilo toliko, da bi si težko vse zapomnil. Kot se za otvoritev spodobi, je bil pred golažem še kulturni program. Marcel Stefančič ga je, z njemu lastno iznajdljivostjo in humorjem, povezoval od govornika do govornika, od recitatorja do recitatorja, od pevcev in rogistov, do samega dejanja otvoritve. Naj omenim nekaj pomembnejših točk sporeda.

Predsednik Lovskega društva Hotedršica je v svojem govoru opisal pot hotenjske lovske družine od ustanovitve 1945. leta do danes. Omenil je ustanovne člane, obdobja delovanja družine, težave in veselje, šport in rekreacijo, povezanost in pomembnost lovskih veččin za splošno ljudsko obrambo in končno napore za izgradnjo lovskega doma.

Skoraj 6.000 prostovoljnih ur so opravili člani lovske družine. Pa še mnogo del, ki jih niti ni moč natančneje opredeliti, a so nujno povezana z otvoritvijo takega doma. Ponos in veselje je bilo čutiti v predsednikovih besedah.

Lovce in goste je pozdravil tudi predsednik Lovske zveze Slovenije Peter Šuler.

V kulturnem sporedu so nastopili učenci hotenjske šole, zasavski rogistri in Logaški okteti, vsi s priložnostnim programom. Ob koncu je sledila podelitev plaket in priznanj »Lovski gumb« vsem zaslužnim delovnim organizacijam in posameznikom, ki so kakorkoli pomagali, da je tako lep dom ponosno zrasel na hotenjskih tleh.

Zdaj pa smo bili že vsi nestrpni. No, končno je ustanovni član hotenjske lovske družine Jože Šemrov prerezal vrstico in popeljal prve goste na ogled doma. V njem je 190 m² uporabnih prostorov, kuhinja, sanitarije, sprejemni prostor za divjad, delovni prostori, troje turističnih sob in kopalnica. Resnično dom, v katerem bo moč razvijati ne samo lovsko, temveč tudi turistično dejavnost.

Potem pa smo le dočakali srnini (ne srnjakov!) golaž. Vrsta je bila malce dolga, pa smo že potrpeti. Lachen pa ni ostal nihče.

Primož Sark

Priprave na 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije

Od 11. do 13. oktobra bo v Ljubljani 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije.

Kongres bo opredelil naloge slovenskih sindikatov v boju za nadaljnji družbenoekonomski razvoj naše socialistične družbe.

Na kongresu bomo posebno pozornost namenili:

- boju za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije na osnovi socialističnih samoopavnih družbenoekonomskih odnosov;

- boju za odločilno vlogo delavcev v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja;

- boju za uresničevanje politike združevanja dela in sredstev na socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih osnovah;

- boju za uresničevanje socialističnih, samoupravnih, družbenoekonomskih načel pridobivanja in razporejanja dohodka in čistega dohodka ter delitvi sredstev za osebne dohodke po rezultatih dela;

- ter uresničevanju organizacijske, politične in kadrovske izgradnje Zveze sindikatov Slovenije.

Aktivne priprave na kongres so vidne v razpravah o predkongresnih dokumentih v osnovnih sindikalnih organizacijah tudi v naši občini; predvsem je čutiti delo osnovnih organizacij sindikata v posameznih delovnih organizacijah.

V osnovnih organizacijah sindikata tovarne KLI smo bili precej dejavni. Naj naštejemo nekaj nalog, ki smo jih opravili.

1. Sproti smo razreševali vprašanja v zvezi s spremenjenimi pogoji gospodarjenja. Izvoznik TOZD Drobno pohišstvo je sprejel obvezo, da poveča izvoz za 10 %.

V skladu s predpisanimi ukrepi IS Slovenije smo tako pristopili h konkretnemu reševanju ukrepov gospodarske stabilizacije.

2. Večkrat smo ocenjevali delovanje delegatskega sistema. Ugotavljali smo določene pomanjkljivosti in opozarjali nanje.

3. Za izgradnjo tovarne stolov in strojev združujemo lastna sredstva znotraj TOZD-ov, prav tako tudi druge DO v okviru SOZD-a Slovenija-les.

Tudi pri izgradnji že dokončno mehaniziranega lesnega skladišča smo dohodkovno povezani.

4. Po daljšem obdobju so končno le prišla v javno obravnavo nova merila za nagrajevanja po rezultatih dela. Pri tem je upoštevana produktivnost, gospodarnost, akumulativnost, povečanje izvoza in rentabilnosti.

5. Vključevali smo se v razprave na konferencah ZSS, razpravljali pa smo tudi o socialni varnosti delavcev.

Predkongresna dejavnost sindikata v občini se nadaljuje. Razpravljamo o predkongresnih dokumentih in o stanju v lastnih osnovnih organizacijah Zveze sindikatov Slovenije.

Delegat kongresa
Marjan Lapanje

Na delovni akciji niso važni samo odstotki

Polni delovne vneme in pripravljene pomagati pri razvoju tega koščka naše zemlje smo se pripeljali v Gornje Petrovce, v občini Murska Sobota. Tu so se v času od 18. 7. do 7. 8. 1982 zbrali še mladi iz srednje vojaške šole iz Ljubljane, mladi iz občine Jesenice in Ljubljana-Bežigrad. Z nami so bili tudi mladi, zbrani v brigadi Rdečega križa, ki so pomagali starejšim občanom pri delu in organizirali otroško varstvo.

Vsak dan smo se z avtobusom skoraj 15 minut vozili na delovišče. Trasa je bila na cesti med vasema Markovci in Čepinci. Dela so bila različna: od obcestnih širinskih odkopov, kopanja jarkov, polaganja in betoniranja cevi, do podiranja dreves. Naša zagnanost se je izkazala pri pregledu rezultatov, ki so bili nad pričakovanji. Norme, ki so enake gradbenim, smo krepko presežali in sicer je bilo povprečje brigade v prvih desetih dneh 149,07 %, na udarni dan 192,72 %, v drugih desetih dneh 185,28 %, na udarni dan pa 304,08 %.

Udarništvo udarnega dne doseže posamezna brigada le, če za več kot 10 % preseže povprečje vseh

brigad, to pa ne sme biti manjše od 130 %.

Pri pregledu rezultatov nikakor ne smemo mimo ocene sodelovanja z domačini. Tu smo bili vsi brigadirji zelo presenečeni nad izredno gostoljubnostjo ljudi. Ne samo na udarniških akcijah, kjer smo domačinom pomagali pri čiščenju obcestnih jarkov, ampak vsak dan se je njihova prijaznost kazala na vsakem koraku. Delo se na akciji ne konča ob dveh, kajti vsako popoldne potekajo interesne dejavnosti. Naša brigada se je trudila tudi na področju športa, kulture, informiranja, predavanj in krožkov, zato je tudi za ta dela dobila najvišjo možno oceno. Zaradi dobrih rezultatov na trasi in na področju družbenih aktivnosti je brigada prejela na koncu izmene najvišje priznanje – trak akcije Goričko; 11 brigadirjev je prejelo udarniške značke, 11 pa pohvale.

Brigada je tako zelo uspešno zastopala občino Logatec. Čeprav je brigadirsko poletje komaj končano, že razmišljamo o pripravi brigade za naslednje leto, da bodo rezultati še boljši.

Tone Lukančič

Bogatejši za 55 stanovanj

Vrata novih stanovanj so se neopazno odprla na predvečer praznika občine Logatec

Posebne vznemirljivosti ob tem ni bilo, dasi se je vselilo v nova stanovanja nad 50 mladih družin. Niti praznične besede niso opomnile česa takega, kot je dograditev 2643 m² novih stanovanj: 11 garsonjer, 20 enosobnih, 12 dvosobnih, 7 trosobnih in 5 mansardnih stanovanj. Prav je, da vemo tudi to, da je končna cena teh stanovanj 20.000 din za m², da pa je bila slovenska izhodiščna cena za m² že lanskega decem-

bra 23.000 din; tolikšna bo v Logatcu izhodiščna cena m² stanovanja v na novo zastavljenem 30-stanovanjskem bloku. In da je za stanovanja, ki bodo vseljiva k letu ob tem času sklenjenih že 20 kupnih pogodb.

Vse tako kaže, da kljub gospodarskim tegobam ljudje stanovanja potrebujejo. In teh, ki stanovanja pričakujejo, ni malo.

Do tod je naša družba tedaj bogatejša za 55 stanovanj. Vsaj stanovanjske naložbe obetajo še naprej delavcem Gradnika zanesljiv kos kruha.

maš

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta

JANEZA MERLAKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v trenutkih slovesa stali ob strani in nam kakorkoli pomagali. Posebno se zahvaljujemo kolektivu KLI Logatec za pomoč, Pihalnemu orkestru in vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Justa in otroka

Za nagrado na Krk

Turistično društvo je v sodelovanju s Pihalnim orkestrom, Logaškim oktetom in ZKO Logatec konec avgusta popeljalo na otok Krk kar sedem avtobusov izletnikov – nad 300-glavo množico. Kar redek podvig! Turistično društvo je z izletom želelo nagraditi pridne gospodinjke, ki marljivo skrbe za cvetlično urejenost hiš in okolice. Množični udeležbi je verjetno botrovala tudi napoved, da bo izlet združen s kulturno manifestacijo na Puntu, kjer naj bi prišlo do začetka sodelovanja med puntarsko in logaško kulturno tvornostjo; to ledino naj bi za logaške barve zaorala Pihalni orkester in Logaški oktet, za Punat pa domača folklorna skupina. V dopoldanskih urah je tako karavana letoviščarjev prek Titovega mostu dospela na Krk. Po krajšem sprehodu po mestu Krku so avtobusi odpeljali proti Puntu. Ob vstopu v mesto so pihalci urezali koračnico in družno z množico Logačanov odkorakali skozi pristanišče, kjer se je na mah zbrala množica radovednih poslušalcev.

Po kosilu je cela flota čolnov popeljala logaške turiste na otok Košljun, kjer je bil ogled benediktinskega samostana iz 12. stol. z muzejskimi zbirkami, ki prikazujejo narodopisno preteklost največjega jugoslovanskega otoka. Poseljenost Krka sodi v prazgodovinske čase. Prvi izpričani naseljenci Liburni so znani iz 2. stol. pred našim štetjem; kasneje so tod gospodovali Rimljani, Bizantinci, nato Benečani, nekaj časa hrvaški Frankopani, Napoleon, Avstrija; od 1918 pa pripada otok Jugoslaviji. O bogati kulturni preteklosti govore mnogi spomeniki besedne

ali stavbarske narave. Iz rimskih časov so še ohranjeni deli obzidja, mozaiki in temelji značilnih term (kopališč). Romanska katedrala na Krku je prava lepljenka posamičnih stilnih arhitektur (antična, bizantinska in romanska). Med besednimi spomeniki je najbolj dragocena Baščanska plošča – to je glagoljaški zapis v kamnito ploščo, kamor je bila leta 1100 zapisana volja kralja Zvonimira, da se zgradi pri Baški svetišče.

Danes je otok Krk s svojimi obmorskimi mesti pomembna turistična privlačnost, saj v poletni sezoni obišče otok nekajkrat več turistov, kot je sicer prebivalcev – teh pa je kakih trideset tisoč.

Ko se je logaška flotilija vračala s Košljuna, se je vreme skazilo. Dež, ki so ga otočanje pričakovali že dva meseca, se je prav tega popoldneva ponudil in do večera ga ni bilo konec. Zato tudi ni bilo napovedanega promenadnega koncerta v mestnem parku, tudi ne koncerta Logaškega okteta in ne nastopa domače folklorne skupine. Prišlo je le do simboličnega srečanja logaških kulturnikov z domačimi. Ob tej priložnosti je Logaški oktet zapel nekaj pesmi. Ob izmenjavi spominskih daril je Logačane pozdravil predsednik zbora združenega dela občine Krk, domačine pa v imenu Logačanov predsednik družbenopolitičnega zbora Vinko Haložan.

Tak nezaželeni konec je sicer vznevoljil tega ali onega, ni pa mogel zlomiti trdne želje, da bi se s prebivalci Punta še srečali, da bi z njimi sodelovali, da bi s kulturnimi in tudi turističnimi izmenjavami utrjevali prijateljske vezi.

maš

Sekcijske oblike dela

Oblik sekcijskega dela v logaški občini ni. Kje je vzrok? Ali ni problemov, ki zadevajo ljudi? Žal vemo, da temu ni tako. Ali se mogoče bojimo odgovornosti in noče vsak prevzeti del odgovornosti nase? Ali pa se vse dogovorimo v raznih organih, koordinacijah, ki se pridno sestajajo?

Ali sploh vemo, kaj je sekcija, kako naj deluje, kje je njeno najbolj izvirno mesto?

Aktivnost v sekciji SZDL – zlasti v KS naj bi praviloma pomenila začetek obravnave nekega vprašanja in problema, ki ga ljudje čutijo. Pobudo za sekcijo oz. razpravo lahko dajo delovni ljudje, vodstva SZDL, druge DPO, krajevne institucije, OZD, društva in drugi dejavniki. Bistveno je, da je vsebina vredna razprave v sekciji. To pomeni sestanek, ki je sklican za reševanje določenega vprašanja s področja družbenega življenja (npr.: podaljšano bivanje otrok, kulturne prireditve, posamez-

na komunalna vprašanja itd.). Zato v delu sekcije sodelujejo vsi zainteresirani krajevni in drugi dejavniki.

Sekcija je lahko stalna ali začasna. Mora pa imeti sekcijsko jedro, ki ga v skladu z obravnavanimi problemi oblikuje predsedstvo krajevne ali občinske konference SZDL. To delovno jedro je oblikovano delegatsko v skladu s potrebami in naravo problematike. V jedro sekcije delegirajo svoje delegate vse frontne organizacije SZDL (DPO, družbene organizacije, društva, strokovne ustanove).

Jedro sekcije pripravi gradivo za sekcijsko razpravo. Sekcija je torej najširši, najbolj odprt in najdemokratičnejši način neposrednega političnega delovanja delovnih ljudi in občanov. V sekciji se soočajo vsi interesi določenega področja, pri čemer je treba vedeti, da se ne strinjajo vsi z vsem. Zato sekcija že hkrati pomeni organiziran začetek širše politične in samoupravne aktivnosti

pri zadovoljevanju skupaj ugotovljenih potreb in interesov, ki se tu soočajo in usklajujejo. S svojimi zaključki resnično vplivajo na politične in samoupravne rešitve. Zavedati pa se je treba, da je priprava sekcije garaško delo, ki prav gotovo zahteva temeljitost. In v tej smeri bomo morali v OK SZDL in KK SZDL narediti korak naprej, kajti vsi se zavedamo množice problemov, množice različnih neusklajenih interesov, ki ostajajo nedorečeni, neusklajeni, prikriti.

Zato ni potrebno postavljati vprašanj o smislu sekcije, temveč je potrebno smelo, aktivno pristopiti k tej obliki delovanja SZDL tudi v naših KS in naši občini. Pri tem pa je potrebno terjati od najodgovornejših dejavnikov političnega odločanja, da bodo upoštevali mnenja in hotenja v demokratični razpravi, da bodo z vso resnostjo in odgovornostjo sprejeli priporočila in znali prisluhniti pristnim življenjskim problemom delovnih ljudi in občanov. Samo tako bodo sekcije privabile naše delovne ljudi in občane, jih potrjevale kot edine nosilce družbenega odločanja in dajale zaupanje v moč in sposobnost našega političnega sistema.

Nekaj praktičnih napotkov:

– Predmet sekcijske razprave so lahko: problemi kmetijstva, varstva otrok, problemi športnih igrišč itd..

– Na sekcijski razpravi se obravnava le ena tema.

– Kdo pripravi sekcijo? – Sekcijo pripravi svet oz. koordinacijski odbor na občinski ali krajevni ravni in hkrati pomeni jedro sekcije. (Lahko tudi druge DPO, ali SIS, delegacije itd.)

– Svet oz. KO pripravi za določeno temo uvodno razpravo.

– Koga vabiti na sekcijo? – Vabiti naj se vse, ki hočejo in lahko sodelujejo pri reševanju določenega družbenega vprašanja.

– Kdo vodi sekcijo? To je lahko predsednik sveta oz. KO, znani družbenopolitični delavci itd. Razpravo mora voditi demokratično, strpno in mirno, da ne zavlada boj različnih mnenj, predlogov. Povabi naj se tudi strokovne ustanove in posamezne znanstvene delavce.

– Kako razpravo končati, da se ne sprevrže v nekakšen debatni krožek?

– Vsaka razprava se mora končati s sklepom. Nujno je, da sekcija ne izveni v prazno. – To pa je odgovornost DPO, ki morajo znotraj delegatskega sistema in med delegiranjem prihajati s predlogi sekcijskih razprav kot možnimi rešitvami boljšega in hitrejšega napredka naše družbe.

To pa je gotovo ena izmed poljudi k družbenemu odločanju.

Jakob Kokelj

S teka na Vršč

Malo pozno, a še vedno zanimivo

Bilo je lepo nedeljsko jutro pred hotelom Erika v Kranjski gori. Pogledi v nebo, pogledi v sneg, pogovori, kako namazati smučič. Ali bo na Vršču južno, bo pršič ali zmrznjen sneg? Opazujem, kako drugi mažejo

smučič, kajti tudi nas še čaka maža. Z mano so še: Mojca, Judita in Marko. Negotovost. Ne vemo, kako težak bo vzpon, kajti prvič gremo na Vršč s smučmi, razen Marka, ki gre že drugič.

Ko smo startali, je bilo na mah konec negotovosti. Spredaj smučina, drugi tekači, samo vzpon. Nobene ravnine. V mislih: čim prej na vrh. Vroče je, polije z obraza. Kopel v obilnem znoju. Pred ciljem. Še nekaj metrov, prek cilja nato veselje, radost. Saj: premagana je ena najtežjih tekaških prog pri nas. Vsakdo, ki presmuča prek cilja do Vršču, ne glede na čas, je zmagovalec. Dosegel je uvrstitev.

Na sliki udeleženci teka. Manjka veteran Jože Šemrov iz Hotedršice, tu je tudi tekel na Vršč

Srečko B...

vanja naša snovanja naša snovanja naša snovanja naša snovanja naša snovanja

NOČ Z VZHODA

Noč z vzhoda
o tebi nosi mi vest.
Tu je mrz in tišina,
med zvezdami je moja pot.

Moj cilj je samotni, neznan.
Tam sanja prijatelj
med šepetanjem smrek,
zavit v tančici noči.

Nihče ne brani ptici leteti,
nihče ne zaustavlja valov,
nihče ne zakrije golega sonca,
jaz pa ne morem k tebi.

Ne morem gledati črnih oči,
ne morem mu stisniti roke
in mu zaupati svojih misli,
brez njega sem sama.

On je daleč,
ostaja le čakanje
in pesem globoko v noči,
v luči srebrnih zvezd.

Janja

NEZNANEMU (NEZNANI) KROTILCU (KROTILKI) BESEDI!

Prisluhni notranjemu glasu, utripu komaj porojenega
čustvovanja, vrzi v tesnobo luč besede, izpiši na papir barvo
in melodijo svojih upov in strahov!

Življenje naše je nalič kresnic, ki se tolče iz neznanega
v neznanu. Trave smo na vetrovnih senožetih, ki v nenadnem
vzhičenju naphajo svoje upogljive bilke v neodžejana
ozvezdja. Njih prah ostaja v črki pesmi, glasu flavte, potezi
čopiča. Ne vdajaj se sredinski zatišni zatohlosti! Bodil!

Ta stran Logaških novic je namenjena tebi, ki ne želiš
biti pokošen, ne da bi premeril curek svojega gejzira pod
nebo.

Andrej Žigon

snovanja naša snovanja naša snovanja naša snovanja naša snovanja naša snovanja

Le do pol poti

Ob desetletnici glasbene šole

Skoraj težko je verjeti, pa je vendarle res: glasbena šola v Logatcu je sklenila desetletje svojega delovanja. Povsem jasni in nedvoumni nameni so bili zapisani v ustanovni listini skupščine občine Logatec. Glasbena šola naj:

1. Vzpodbuja in razvija splošno glasbeno raven vseh, ki jih glasba posebej zanima.
2. Usposablja izjemno glasbeno nadarjene učence za nadaljnji študij glasbe.
3. Pripravlja naraščaj za delo v amaterskih glasbenih skupinah.

Če naj sodimo po jubilejnem koncertu, bi lahko rekli, da je delo glasbene šole ostalo na pol poti, mestoma pa še kje nižje. Tako se zdi, da je bila dosedanja uspešnost glasbene šole bolj stvar prizadevnosti posameznih učiteljev in učencev kot pa natančno opredeljene programiranosti. Zato je nedvomen uspeh učencev klavirja in violine; med blokflavtisti pa le izjemni mali virtuozi Klobučar; vse drugo pa kot rečeno: do pol poti ali še manj.

Poseben posladek je za ta večer pripravil flavtist Matjaž Albreht, ki je

izšel iz logaške glasbene šole, vendar je moral po dodatno pripravo za sprejem na srednjo glasbeno šolo drugam – logaška šola je tudi tu ostala na pol poti. (Zunaj »konkurence« pa se je predstavil tamburaški orkester iz Hotedršice). Pri skrbi za vzgojo naraščaja instrumentalistov pa je glasbena šola dosegla, da se je množični pihalni orkester Društva mladih glasbenikov »izrabil«, podmladka pa ni in ni bilo. Torej še manj kot do pol poti!

Prvobitni zanos, ki je osvajal ne le Logatec, temveč celo Slovenijo in Jugoslavijo, se je zaradi neresnosti vodstva vse bolj razblinjal. Škoda, da so bili v pričakovanjih najbolj opeharjeni otroci.

In odgovornost za tako stanje: najprej vodstvo glasbene šole, ki ni znalo usmerjati učencev in vsestransko programirati dela s primernim kadrom (tudi ni hotelo prisluhniti dobronamernim namigom); dalje Zavod za šolstvo, ki je verificiral nemogoče razmere; in končno skupščina občine, ki je nasedla vodstvu glasbene šole in ustanovila oz. dala soglasje k ustanovitvi šole kot sa-

mostojnega zavoda, dasi ni bilo objektivnih – razen leporečnih – zagotovil za možnost samostojne organizacije.

Prvo desetletje se je resda zelo uspešno začelo. Uspehi so bili očitni v močni razvejanosti instrumentalnega pouka, v razcvetu izvenšolskih dejavnosti: salonski orkester, obetajoče dejavnosti v Društvu mladih glasbenikov. Veliko vsega pa je šlo postopoma proti koncu desetletja v zaton.

Gotovo je nastopil zdaj čas stremnitve. Smotno je treba zastaviti delo za naprej, ne da bi se učili ob preteklih napakah. Logatec glasbeno šolo potrebuje, zato jo hoče tisto, pravo učnovzgojno organiziranost, ki naj zagotavlja tiste smotnosti, ki jih je skupščina občine zapisala v ustanovni listini pred desetimi leti.

Ne bi bilo napak, ko bi na straneh Logaških novic vendarle lahko kaj prebrali o nadaljnjih usmeritvah glasbene šole!

KULTURNA KRONIKA

JUBILEJNI VEČER. – V avli osnovne šole »8 talcev« so se v začetku septembra zbrali delovni jubilarci KLI Logatec. Zbranim slavljenecem je spregovoril direktor dipl. inž. Franc Godina, ki je poudaril pomembnost deleža slehernega pri oblikovanju, razvoju in uveljavljanju lesne proizvodnje v domači delovni organizaciji. Si Sindikalna organizacija je jubilatoma podelila knjižne nagrade. – V kulturnem sporedu, ki ga je skrbno vodila Gabrijela Orban, so sodelovali recitatorji osnovne šole in Logaški oktet. Za plesno zabavo je poskrbel zabavno glasbeni ansambel »LIK«.

10 LET ZDRAVSTVENEGA DOMA. – Delavci zdravstvenega doma in letarne iz Logatca so na predvečer občinskih prazničnih dni slavili v Kalitah 10-letnico delovnih uspehov. Zdravstveni dom je bil prvi uspeh prvega logaškega samoprispevka. Jubilejno pot logaškega zdravstva je dovolj pomenljivo očrtal direktor prof. Roman Hieng. Delovna skupnost je izrekla priznanje najpomembnejšim dejavnikom posamič pa tudi delovnim organizacijam, ki so pomembno vplivale na učinkovitost zdravstvene dejavnosti. Logaški oktet je pozdravil slavljenice z izborom prigodniških pesmi.

KULTURNI PRAZNIČNI UTRIP. – Letošnje občinsko praznovanje »12. septembra« je bilo programsko dovolj zajetno zasnovano in tudi izpeljano. Dovolj močno je bilo čutiti tudi kulturni utrip v prazničnih dneh.

V sobotno jutro je najprej zadonela budnica pihalnega orkestra. Prav tako je pred slavnostno sejo občinske skupščine orkester izvedel promenaški koncert pred kulturnim domom Tabor. Po slavnostnem govoru predsednika skupščine Rudija Lipovca je bil na praznični skupščinski seji imenovan za častnega občana Andrej Babnik; priznanje »12. september« pa je bilo podeljeno sedmerici živečih borcev Logaške čete. Kulturni delež v nadaljevanju seje so prispevali logaški pihalci, šolski recitator in komaj rojeni mešani pevski zbor iz KS Tabor pod vodstvom Andreja Logarja. Pevski novorojenec je bil pravcato presenečenje: 34 pevk in pevcev je učinkovalo kot zbor zavestnega hotenja tako v koroškem, zdaj že himničnem Rožu, kot tudi v napitnični v kateri je znal zborovodja dovolj prijetno uglediti solista in zbor. Dober temelj za nadaljnjo gradnjo! – Zato novemu zboru na pot šopek najboljših želja. Popoldne tega dne se je zbrala množica v Žibršah k odkritju plošče v spomin na ustanovitev Logaške čete aprila 1942. O pomembnem deležu Žibrš v partizanskem gibanju je spregovoril Franc Dolenc. Spominsko obeležje pa je odkril Rado Pehaček, prvi poveljnik logaških partizanov. Mlada solistka Petra Gostiša je odpele dve partizanski pesmi ob spremljavi kitare, Logaški oktet pa je ob spremljavi harmonike odpel najprej dve partizanski koračnici ob spomeniku, še več pa na tovariškem srečanju pred nekdanjo (žal!) žibrško šolo.

LOGAŠKE NOVICE

Prizadevnost

Smeti pa v Logatcu res redno in pridno pobirajo. Razen tistih v koših za smeti ob cesti. Pa se znajde občanka, ki si drzne pripomniti:

- Boste tale koš za smeti tudi kdaj spraznili?
  - Rade volje. Kar izpraznite ga v črno vrečo, pa jo bom gotovo odnesel.
- Res, ideja. Do zdaj se je ni še nihče domislil!

Oh, ta dvojina...

Res pohvalno, da nista na naših občinskih vpadnicah le dve table. Več jih je. In na njih lepo piše, da sta se dve občine pobratile z našo. Predlagam, da poleg tabel pribijemo vsaj dve slike tistih, ki so pripravili imenitno besedilo.

KRAŠ